

Živa Antončič Petelin: SLOVNIČNO SREČANJE

1. PRIZOR:

(Pogovor po telefonu med Živo, Kajo, Hano in Izo.)

IZA: Živijo! Sem razmišljala, da bi se kaj dobile, ker je že 20 let odkar smo hodili v osnovno šolo. Bi šle na kakšno kavo, da malo nadoknadimo?

ŽIVA: Ej, ja, takoj sem za! Rabim malo odklopa in zabave, ker že 2. teden nadomeščam sodelavko v laboratoriju.

KAJA: Itak! Ne zdržim več sama doma z otroki. Joj, kaj mi je bilo treba tega!? Komaj čakam, da vas vidim in malo poklepetamo kot v starih časih, ko smo bile nerazdružljiva štiriperesna deteljica.

HANA: O ja! Dobra ideja, ampak moramo pohiteti, ker čez 14 dni letim v Ameriko - sem ena od kandidatk za polet na Mars.

ŽIVA: Uauuu, ej, super!!! In kdaj si nam mislila to povedati, a? No, potem pa lahko gremo k Lovru v njegov Covid bar. Nam bo častil kakšno pivo korono, glede na to, kolikokrat je prepisal nalogo od nas tiste dni.

HANA: Okej, super! Bom jaz še par naših starih prijateljev/sošolcev povabila.

KAJA: Se že veselim!

2. PRIZOR:

(Pred Covid barom se zberejo: Živa, Hana, Kaja, Iza, Timotej, Jure in Tim. Pozdravijo se, vstopijo in sedejo za mizo.)

LOVRO (Veselo.): Oooo! Pa kje ste vi!? Se nismo že 100 let videli! Ste pa res vsi že eni starčki postali. (Se zasmеje.) Kaj vam prinesem?

TIMOTEJ: Pa daj vsakemu eno korono.

LOVRO: Seveda, evo takoj! (Gre, prinese in prisede.)

JURE: No in kako kaj? Služba, otroci, gre?

KAJA: Gre, gre, sem svojo tamalo na jahanje poslala, upam, da ji bo tako všeč kot meni takrat. Iza, kako pa mažorete?

IZA: Ja, super, smo se uvrstili na svetovno.

TIM: O bravo! Naša znanstvena skupina pa je ravno dobila nov meteorit za raziskovanje.

HANA: Joj! Zdaj se pa že res kot eni starčki pogovarjamo. Kako služba, otroci... Samo manjka se še, da Jure začne jamrati, kako ga boli hrbet in ga zapušča njegov spomin in da bo prenehal biti vojaški pilot. Skoraj smo že penzionistom podobni! Dajmo kaj bolj živahnega, saj smo bili v šoli eden najbolj živih razredov, ki je učiteljem pustil kar nekaj sivih las. Dajmo se spomniti kaj zanimivega iz tistih časov!

ŽIVA: Pa saj je res! Se spomnite, kako smo se skoraj pobili med igranjem med dvema ognjema. Ha! To je bila cela vojna. Še posebno med fanti, ali pa ko smo šli razred A proti B. To smo se jezili in kričali en na drugega če nismo zmagali! Še cel dan smo se grdo gledali z A-jevci.

TIMOTEJ: Ojaa! Spomnim se, da smo enkrat, ko smo si med odmorom podajali copat, razbili luč v učilnici. In ta luč še do devetega razreda ni bila popravljena. (Se zasmеje) O, dobro, da sem se spomnil, to bi bila dobra zgodba za mojo novo oddajo na radiu.

KAJA: Haha! Najslabše pa je bilo, ko smo imeli pouk na daljavo. Jutranji zoomi nam res niso bili všeč. Vsi smo še napol spali in upali, da nam ne bo treba prižgati kamer, saj smo bili še vsi napol v pižamah.

TIM: To so bili časi! Čeprav nam je tale corona prav res uničila zadnja leta šole in druženje. Če pa smo že pri coroni... Nobeden od nas nima maske!

LOVRO: Ahh, ni problema! Vsak lahko dobi svojo dizajnirano iz mojega maskomata. Veste, kdo dela dizajne? Klemen Strgar! Ja, prav naš nekdanji sošolec.

HANA: Saj smo vsi vedeli, da bo šel v te vode ... Cele dneve je samo risal in nobeden ga ni smel zmotiti.

3. PRIZOR

(Medtem vstopi Patricia.)

PATRICIA: O, ste že vsi tukaj! Oprostite, ker zamujam. Sem bila na govorilnih urah za tamalega.

JURE: Aaaa! Najbrž je kaj ušpičil, ko tako čudno gledaš.

PATRICIA (Umirjeno in odrezavo.): No, nič takega! Se bom že doma z njim pogovorila o njegovi zadnjem "podvigu". Ej, Lovro, ko sem prihajala sem, je neka gospa z dolgo kito, ki je bila prav taka kot naša nekdanja razredničarka, popravljala napis na nekem znaku. Zdaj pa prav ona zunaj piše po tvojem napisu! (Vsi pogledajo ven in vidijo, kako gospa piše po plakatu in godrnja.)

LOVRO: Kaj za hudiča se dogaja! Grem preverit! (Gre ven ves jezen. Gospe.) Kaj pa mislite, da delate?! (Drugi vsi gledajo skozi vrata in prisluškujejo.)

UČITELJICA BARBARA: (Pogleda Lovra in presenečeno ugotovi, kdo je.) Lovro?

LOVRO (Presenečeno in ogorčeno.): Učiteljica Barbara?

UČITELJICA (Zmajuje z glavo, govori jezno, medtem ko stopa v bar.): Joj, joj, joj! Samo še tega se je manjkalo, da na plakatu pred barom MOJEGA učenca piše: »SPOMLADANSKA PONUDBA: Naročiš dva dUbiš enga zaston.« In zraven – »NOVO NA MENIJU: Sladolet.« Kje so ločila? Kako se črkuje?! In da veš: prva beseda v tretji povedi menija se napiše v rotilniku in ne v tožilniku!

LOVRO (Se zasmije.): Pa to sem se najbrž samo malo zatipkal ...

UČITELJICA (Ga prekine.): Ti bom dala, da si se zatipkal! Ta corona virus je vse uničil, nihče se ničesar ni naučil! (Zamišljeno.) Hmmm, vidim pa, da ste tu skoraj vsi učenci ... Kaj ko bi malo povadili?

4. PRIZOR:

(2 uri kasneje vsi sedijo za mizo, pred sabo ima vsak svoj zvezek, učiteljica stoji za šankom in jim narekuje, pred njo pa so vse steklenice korone.)

UČITELJICA: ... in zdaj smo ponovili kako se določijo spol, število in sklon. Gremo naprej! Kdo mi zna naštetih vse odvisnike? O, počakajte, še prej pa ... dežurni, kdo manjka, da zapišem! (Nagajivo pomane roko ob roko.) Z njimi se bom sestala naslednji teden ... hihi!

KONEC